

Jeg kan altsaa ikke deltage i den Kritik, som er rejst af de tre ærede foregaaende Talere mod den i Folketinget foreslaaede Forandring af Lovforslaget. Efter min Mening er man ikke gaaet vidt nok, men man er dog gaaet et lille Skridt frem, man har dog givet Kommunalbestyrelserne nogen Indflydelse, og det forekommer mig, at det er det mindste, man kan give. For det kan ikke nægtes, at det er af Betydning for Kommunerne at have Indflydelse paa, hvorledes Kirkerne administreres, naar de skal paaligne alt, hvad Kirkerne behøver. Kommunalbestyrelsen har naturligvis — det hævdede jeg, da vi sidst havde Sagen til Behandling — det bedste Overblik over Kommunens finansielle Status, og det er derfor rimeligt, at den har nogen Indflydelse paa, naar og i hvor stor Udstrækning der skal paalægges Kommunen Byrder for Kirkens Skyld. Jeg finder altsaa, at det Forslag, der nu kommer fra Folketinget, i nogen Grad er en Forbedring fremfor det, vi sidst havde til Behandling, men jeg beklager meget, at man i Landstinget foretog den Forandring, hvorved Bevillingsmyndigheden blev taget fra Kommunalbestyrelsen.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Kristensen) gjorde sig Umage for at gøre en stærk Adskillelse mellem Kommunalbestyrelsernes og Menighedsraadenes Interesse-sfære, idet han sagde, at det særlig maatte være Menighedsraadet, der havde Interesser med Hensyn til Kirken, medens Kommunalbestyrelsen havde helt andre Interesser. Det er det, som jeg under alle de Forhandlinger, der har været førte om denne Sag, baade i dette og i det andet Ting, baade i Aar og i Fjor, stadig har kæmpet imod, at man skulde komme til at skille disse Interessensfærer ud fra hinanden. Jeg tror, det er af den allerstørste Betydning, at man i den danske Folkekirke holder det fast, at den Interesse, der er for vore Kirkebygninger, ikke ene er knyttet til Menighedsraadene, men ogsaa til de kommunale Bestyrelser, at det holdes fast, at vore Sogneraad og kommunale Bestyrelser i det hele taget har en bestemt og stærk Følelse overfor den Kirkebygning, der ligger i Sognet. Det er derfor, jeg stadig har kunnet tiltræde Forslagene om det kommunale Medlem i Kirkebestyrelsen. Jeg er ikke saa lidt bange for, og jeg er det navnlig un-

der Hensyn til den nuværende Menighedsraadslovs Affattelse — og jeg mener, den er daarligt affattet —, at der omkring i Landet og blandt Befolkningen kunde opstaa en vis Modstrid mellem de kommunale Bestyrelser og Menighedsraadene, f. Eks. hvis Menighedsraadene vilde kræve store Paaligninger til Kirkerne, og Kommunalbestyrelserne paa det kraftigste vilde sætte sig derimod. Jeg tror, at man for en stor Del vilde undgaa saadanne Stridigheder, hvis Kommunalbestyrelsen var repræsenteret i Kirkebestyrelsen. Da der nu, som den ærede sidste Taler (Lewinsky) fremhævede, er sket det Tilbageskridt fra det tidligere, at medens tidligere Kommunalbestyrelsen havde Flertal i Kirkebestyrelsen, er det nu Menighedsraadet, der ved Hjælp af Præsten har Flertallet, synes jeg ikke, man kan forlange mindre Indflydelse for Kommunalbestyrelsen end den, der er foreslaaet. Jeg vil paa det bestemteste fraraade at komme ind paa den Tankegang at gøre en Adskillelse mellem Kommunalbestyrelsens og Menighedsraadets Interesser i saa Henseende.

Det ærede Medlem (Kristensen) ankede over, at Præsten foreslaas at skulle være født Medlem. Der var vist ikke noget i Vejen for at faa det forandret i det andet høje Ting, men jeg antager ikke, at det ærede Medlem vil stille noget Ændringsforslag herom.

Overfor det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Birch) skal jeg anføre, at det er ganske rigtigt, at det ved de Oplysninger, som blev fremskaffet i Landstinget i Fjor, blev klargjort, at der til den allerstørste Del af Købstadkirkerne udkræves et meget stort kommunalt Tilskud, og af Hensyn hertil foretog man en Ændring af § 13. Men det nye, der er kommet til ved de Oplysninger, som gennem Ministeriet er indhentede af Folketingsudvalget, er, at man har opdaget, at ikke blot Købstadkirkerne, men saa godt som alle de nyere Filial- og Distriktskirker kræver et meget stort Tilskud. Naar man ser Oplysningerne igennem, viser det sig ganske vist, at disse Tilskud for en stor Del betales af private Personer, men det kan ikke ventes at ville blive ved saaledes; det vil efterhaanden blive Kommunernes, der ogsaa her kommer til at yde Tilskud.

Saa ankede det ærede Medlem over, at man ved den Affattelse, som Lovforslaget har faaet ved den sidste Afstemning i Folketinget, vil gaa Menighedsraadslovens Bestemmelser for nær, idet de Bestemmelser i Lovforslaget, som gav Menigheds-